

VERWAARLOOSDE OEVER MEDEAMATERIAAL LANDSCHAP MET ARGONAUTEN

VERWAARLOOSDE OEVER

Meer bij Stausberg verwaarloosde oever Spoor
Van de Argonauten met plat voorhoofd

Rietstekels van dode takken

DEZE BOOM ZAL NIET OVER MIJ HEEN GROEIEN Vislijken
Schitteren in de modder Koekjesdozen Stronthoop FROMMS ACT CASINO

De verscheurde maandverbanden Het bloed

Van de vrouwen van Kolchis

MAAR JE MOET OPPASSEN JA

JA JA JA JA

MODDERKUT ZEG IK TEGEN HAAR DAT IS MIJN MAN

STOOT ME KOM ZOETJE

Tot de Argo zijn schedel verbrijzelt het niet meer gebruikte
Schip

Dat in de boom hangt hangar en strontplaats de gier in wachtstand

Ze hokken in de treinen gezichten uit dagblad en speeksel

Verstijven ieder in de broek een naakt lid op gelakt

Vlees gootsteen die drie weeklonen kost Tot de lak

Barst Hun vrouwen houden het eten warm hangen het beddengoed
in de vensters borstelen

Het braaksel uit het zondagse pak afvoerpijpen

Kinderen uitstotend in stoten tegen de opmars van de wormen

Jenever is goedkoop

De kinderen pissen in de lege flessen

Droom van een monsterachtige

Bijslaap in Chikago

Bloedbesmeurde vrouwen

In de lijkenhuizen

De doden staren niet in 't venster

Ze trommelen niet op het gemak

Dat zijn ze aarde van de overlevenden bescheten

ENKELEN HINGEN AAN LICHTPALEN TONG ERUIT

VOOR DE BUIK HET BORD IK BEN EEN LAF AARD

Op de grond echter Medea de in stukken gesneden

Broer in de arm De kenster

Van de giften

MEDEAMATERIAAL

MEDEA

Jason Mijn eerste en mijn laatste voedster
Waar is mijn man

VOEDSTER

Bij Kreons dochter mevrouw

MEDEA

Bij Kreon zei je

VOEDSTER

Bij Kreons dochter

MEDEA

Heb je gezegd bij Kreons dochter Ja
Waarom bij Kreons dochter niet de macht heeft
Toch over Kreon haar vader die
Ons geven kan het woonrecht in Korintië
Of verdrijven in een ander buitenland
Juist nu misschien omhelst hij Jason
Met verzoeken haar rimpelloze knie
Voor mij en zijn zoons die hij bemint
Ween of lach je voedster

VOEDSTER

Meesteres ik
Ben ouder dan mijn wenen of lachen

MEDEA

Hoe leef jij in de puinen van je lichaam
Met de spoken van je jeugd voedster
Breng een spiegel Dat is niet Medea
Jason

JASON

Vrouw wat voor een stem

MEDEA

Ik

Ben niet gewenst hier Dat een dood me wegneemt
Driemaal vijf nachten Jason heb je niet
Verlangd naar mij Met jouw stem niet
En niet met de stem van een slaaf noch
Met handen of blik

JASON

Wat wil je

MEDEA
Sterven

JASON
Dat hoorde ik dikwijls

MEDEA
Betekent dit lichaam
Voor jou niets meer Wil je mijn bloed drinken Jason

JASON
Wanneer houdt dat op

MEDEA
Wanneer is het begonnen
Jason

JASON
Wat was jij voor mij vrouw

MEDEA
Medea
Je bent mij een broer schuldig Jason

JASON
Twee zoons gaf ik je voor een broer

MEDEA
Jij Mij Bemin je ze Jason je zoons
Wil je ze terug hebben je zoons
Ze zijn van jou Wat kan van mij zijn van je slavin
Alles aan mij jouw werktuig alles uit mij
Voor jou heb ik gedood en gebaard
Ik je teef je hoer ik
Ik sport op de ladder van je roem
Gezalfd met je stront bloed van je vijanden
En als je ter herinnering aan je overwinning
Over mijn land en volk die mijn verraad was
Uit hun ingewanden een krans
Om je slapen wil vlechten ze zijn van jou
Mijn eigendom de beelden van de verslagenen
De schreeuwen van de gevilden mijn bezit
Sinds ik uit Kolchis wegtrok mijn thuis
In jouw bloedspoor bloed uit mijns gelijken
Naar mijn nieuwe thuis het verraad
Blind voor de beelden voor de schreeuwen doof
Was ik tot jij het net verscheurd hebt
Gebreid uit mijn en jouw lust
Dat onze woning was mijn buitenland nu
In zijn mazen sta ik ontwricht
De asse van je kussen op de lippen

Tussen de tanden het zand van onze jaren
Op mijn huid alleen mijn eigen zweet
Je adem een stank uit vreemd bed
Een man geeft zijn vrouw de dood tot afscheid
Mijn dood heeft geen ander lichaam dan het jouwe
Ben jij mijn man ben ik nog je vrouw
Kon ik ze maar uit je bijten je hoer
Aan wie je me verraden hebt en mijn
Verraad dat jouw lust was Dank voor je
Verraad dat mij de ogen teruggeeft
Om te zien wat ik zag de beelden Jason
Die met de laarzen van je manschappen je
Geschilderd hebt op mijn Kolchis oren om terug
Te horen de muziek die je gespeeld hebt
Met handen van je manschappen en met de mijne
Die je teef was en je hoer
Op lichamen beenderen graven van mijn volk
En mijn broer Mijn broer Jason
Die ik je achtervolgers in de weg wierp
In stukken gesneden door deze mijn zusterhanden
Voor je vlucht voor de beroofde vader
De mijne en de zijne Bemin je je zoons
Wil je ze terug hebben je zoons
Je bent me een broer schuldig Jason
Wie beminnen jullie meer De hond of de teef
Als jullie mooie ogen trekken naar je vader
En naar zijn nieuwe teef en naar de koning
Van de honden in Korintië hier haar vader
Misschien is jullie plaats aan zijn trog
Neem Jason wat je me gegeven hebt
De vruchten van het verraad uit jouw zaad
En stop het in de schoot van je hoer
Mijn bruidsgeschenk voor jouw en haar huwelijk
Ga met de vader die jullie bemint En zo
dat hij de moeder wegstampt de barbaarse.
Omdat jullie weg hogerop zij bezwaart
Willen jullie niet zitten aan de hoge tafel
Ik was de melkkoe jullie voetbank nu
Willen jullie Zie ik niet jullie ogen schitteren
In de voorschijn op het geluk van de volle buiken
Wat klampen jullie je nog vast aan de barbaarse
Die jullie moeder is en jullie smet
Acteurs zijn jullie kinderen van het verraad
Sla je tanden in mijn hart en ga
Met je vader die het gedaan heeft voor jullie
Laat mij de kinderen Jason een dag nog
Dan zal ik gaan in mijn eigen woestijn
Je bent me een broer schuldig Jason
Niet lang kan ik haten wat jij bemint
De liefde komt en gaat Niet verstandig was ik

Dat te vergeten Tussen ons geen wrok
Neem mijn bruidsjurk als bruidsgeschenk voor je
Moeilijk gaat het woord me van de lippen bruid
Die je lichaam zal omhelzen wenen
Op je schouder soms kreunen in de roes
Het kleed van de liefde van mijn andere huid
Genaaid met handen van de beroofden uit
Het goud van Kolchis en geverfd met bloed
Van het bruiloftsmaal uit vaders broers zoons
Moet je nieuwe liefde kleden als
In mijn huid Jou nabij zijn zal ik zo
Bij je liefde geheel verwijderd van mij
Ga nu naar je nieuwe bruiloft Jason
Ik zal de bruid tot bruiloftsfakkeltje maken
Ziet jullie moeder geeft jullie nu een toneelspel
Willen jullie ze zien branden de nieuwe bruid
De bruidsjurk van de barbaarse heeft de gave
Om met vreemde huid zich dodelijk te verbinden
Wonden en lidtekens geven goed gif
En vuur spuwt de asse die mijn hart was
De bruid is jong hoe glad spant zich het vel
Door ouderdom niet door geen gebroed verwoest
Op haar lichaam nu schrijf ik mijn toneelspel
Ik wil jullie horen lachen als ze schreeuwt
Voor middernacht zal ze in vlammen staan
Gaat mijn zoon op boven Korintië
Ik wil jullie zien lachen als ze voor mij opgaat
Met mijn kinderen delen mijn vreugde
Nu stapt de bruidegom de bruidskamer binnen
Nu legt hij aan de voeten van zijn jonge bruid
De bruidsjurk van de barbaarse het bruidsgeschenk
Gedrenkt in mijn zweet van onderwerping
Nu pronkt ze de hoer voor de spiegel
Nu sluit het goud van Kolchis haar poriën
Plant een wond van messen in haar vlees
De bruidsjurk van de barbaarse viert bruiloft
Met jou Jason maagdelijke bruid
De eerste nacht is van mij Het is de laatste
Nu schreeuwt ze Hebben jullie oren voor de schreeuw
Zo schreeuwde toen jullie in mijn lichaam zaten Kolchis
En schreeuwt nog Hebben jullie oren voor de schreeuw
Ze brandt Lachen jullie Ik wil jullie zien lachen
Mijn toneelspel is een komedie Lachen jullie
Hoe tranen voor de bruid Ach mijn kleine
Verraders Niet voor niets hebben jullie geweend
Uit mijn hart snijden wil ik jullie
Mijn hartvlees Mijn herinnering Mijn liefdes
Geef me mijn bloed terug uit jullie aders
In mijn lichaam terug jullie ingewanden
Vandaag is betaaldag Jason Vandaag vordert

Je Medea haar schulden in
Kunnen jullie nu lachen De dood is een geschenk
Uit mijn handen moeten jullie dat ontvangen
Helemaal afgebroken achter mij heb ik
Wat thuis heette nu achter ons mijn buitenland
Opdat het niet vaderland wordt voor jullie mij tot hoon
Met deze mijn mensenhanden Ach
Was ik het dier gebleven dat ik was
Voor mij een man tot zijn vrouw heeft gemaakt
Medea De barbaarse Nu versmaad
Met deze mijn handen van de barbaarse
Handen stukgeloofd stukgenaaid stukgeschaafd dikwijls
Wil ik de mensheid in twee stukken breken
Er wonen in het lege midden Ik
Geen vrouw geen man Wat schreeuwen jullie Erger dan dood
Is oud zijn Kussen zouden jullie de hand
Die jullie de dood schenkt als jullie het leven kenden
Dat was Korintië Wie zijn jullie Wie heeft jullie
Gekleed in de lichamen van mijn kinderen
Welk dier verbergt zich in jullie ogen
Houden jullie je voor dood De moeder misleiden jullie niet
Acteurs zijn jullie leugenaars en verraders
Bewoond door honden ratten slangen zijn jullie
Dat blaft en piept en sist Ik hoor het goed
O ik ben slim ik ben Medea Ik
Hebben jullie geen bloed meer Nu is alles stil
De kreten van Kolchis ook verstomd En niets Meer

JASON
Medea

MEDEA
Voedster Ken je deze man

LANDSCHAP MET ARGONAUTEN

Moet ik over mij spreken Ik wie
Van wie is er sprake als
Van mij sprake ga Ik Wie is dat
In de regen uit vogelstront In het kalkvel
Of anders Ik een vlag een
Bloedige vod uitgehangen Een wapperen
Tussen niets en niemand mits wind
Ik uitwerpsel van een man Ik uitwerpsel
Van een vrouw gemeenplaats op gemeenplaats Ik droomhel
Die mijn toevalsnaam draagt Ik angst
Voor mijn toevalsnaam
MIJN GROOTVADER WAS
IDIOOT IN BEOTIE
Ik mijn zeevaart
Ik mijn inbezitneming van land Mijn
Tocht door de voorstad Ik Mijn dood
In de regen uit vogelstront In het kalkvel
Het anker is de laatste navelstreng
Met de horizont vergaat de herinnering van de kust
Vogels zijn een afscheid Zijn een weerzien
De geslachte boom klieft de slang de zee
Dun tussen Ik en Nietmeer Ik de scheepswand
ZEEMANSBRUID IS DE ZEE
De doden zegt men staan op de bodem
Rechtstaande zwemmers Tot de beenderen rusten
Paring van de vissen in de uitgehaalde borstkas
Mosselen aan de hersenpan
Dorst is vuur
Water heet wat op de huid brandt
Honger kauwt het tandvlees zout de lippen
Schunnige moppen prikkelen het eenzame vlees
Tot de man naar de man grijpt
Vrouwenwarmte is een zingzang
De sterren zijn koude wegwijzers
De hemel oefent ijzig toezicht uit
Of de ongelukkige landing Tegen de zee sist
De knal van de bierblikken
UIT HET LEVEN VAN EEN MAN
Herinnering aan een pantserslag
Mijn tocht door de voorstad Ik
Tussen ruïnes en puin groeit
HET NIEUWE neukcellen met afstandsverwarming
Het beeldscherm spuwt wereld in de kamer
Slijtage is gepland Als kerkhof
Dient de container figuren in 't puin

Inboorlingen van beton
Van de zombies geperforeerd door reclamespots
In de uniformen van de mode van gisteren voormiddag
De jeugd van vandaag spoken
Van de doden van de oorlog die morgen zal plaatsvinden
WAT BLIJFT ECHTER STICHTEN DE BOMMEN
In de prachtige paring van eiwit en conservenblik
De kinderen ontwerpen landschappen uit vuilnis
Een vrouw is het gewone lichtpunt
TUSSEN DE DIJEN HEEFT
DE DOOD EEN HOOP
Of de Joegoslavische droom
Tussen gebroken standbeelden op de vlucht
Voor een onbekende catastrofe
De moeder op sleeptouw de oude met het juk
In het roestige harnas loopt DE TOEKOMST mee
Een kudde acteurs passeert in de pas
MERKEN JULLIE NIET DAT ZE GEVAARLIJK ZIJN HET ZIJN
ACTEURS ELKE STOELPOOT LEEFT EEN HOND
Woordslijk uit mijn
Verlaten niemandslichaam
Hoe ontdekken in het struikgewas
Van mijn dromen dat om mij heen
Zonder geluid langzaam toegroeit
Een flard Shakespeare
In het paradijs van de bacteriën
De hemel is een handschoen op jacht
Gemaskerd met wolken van een onbekende bouwstijl
Rust op de dode boom De lijkenzusters
Mijn vingers spelen in de schede
's Nachts in het venster tussen stad en landschap
Keken we naar het langzame sterven van de vliegen
Zo stond Nero boven Rome met een gevoel van trots
Tot de wagen voorreed zand in de transmissie
Een wolf stond op de straat toen hij uiteen brak
Busrit in de ochtendschemering rechts en links
De zusters dampend onder de jurk De middag
Stoof hun asse op mijn vel
Tijdens de rit hoorden we het witte doek scheuren
En zagen de beelden in elkaar storten
De bossen branden in EASTMAN COLOR
Maar de reis was zonder aankomst NO PARKING
Aan de enige kruising met één oog
Regelde Polyfemus het verkeer
Onze haven was een dode bioskoop
Op het witte doek verrotten de Stars in concurrentie
In de kassaruite wurgde Fritz Lang Boris Karloff
De zuidenwind speelde met oude affiches
OF DE ONGELUKKIGE LANDING De dode negers
Als palen in het moeras geheid

In de uniformen van hun vijanden
DO YOU REMEMBER DO YOU NO I DONT
Het gedroogde bloed
Walmt in de zon
Het theater van mijn dood
Was geopend toen ik tussen de bergen stond
In de kring van de dode metgezellen op de steen
En boven mij verscheen het verwachte vliegtuig
Zonder gedachten wist ik
Deze machine was
Wat mijn grootmoeders God genoemd hadden
De luchtdruk veegde de lijken van het plateau
En schoten knalden in mijn waggelende vlucht
Ik voelde MIJN bloed uit MIJN aders treden
En MIJN lichaam veranderen in het landschap
Van MIJN dood

IN DE RUG HET VARKEN

De rest is lyriek Wie heeft betere tanden
Het bloed of de steen